

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/44/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200312
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015200312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave, Nám. J. Herdu 2, 917 01 Trnava, zastúpený: JUDr. Róbert Spál, Paulínska 24, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, 820 04 Bratislava 24, o preskúmanie zákonnosti Protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 13644-7000/2013-OK/6 zo dňa 22.10.2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2015, č. k. 5S 47/2015-91, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 1. decembra 2015, č. k. 5S 47/2015-91 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) postupom podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie z dôvodu, že Protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 13644-7000/2013-OK/6 zo dňa 22.10.2014, ktorý bol predmetom konania nepodlieha súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva podľa OSP, pretože o sebe nepredstavuje zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu.

Krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil že žalobcovi bolo dňa 14.1.2014 doručené oznámenie o začatí výkonu kontroly použitého postupu zadávania nadlimitnej zákazky na dodanie tovaru po uzavretí zmluvy obstarávanej postupom verejnej súťaže na predmet zákazky „Budovane a modernizácia informačno-komunikačných technológií na Univerzite sv. Cyrila a Metoda v Trnave“ vyhlásenej v Úradnom vestníku EU dňa 18.6.2010 pod zn. 2010/S 117-175794 a vo Vestníku Verejného obstarávania č. 115/2010 pod zn. 03978- MST zo dňa 17.6.2010 č. 13644/7000/2013-OK/2 zo dňa 9.12.2013. Žalobca v lehote 5 dní doručil žalovanému dokumentáciu z predmetného verejného obstarávania vrátane čiastkovej správy z vládneho auditu č. 515, K 3376. Žalovaný si listom č. 13644-

7000/2013-OK/3 zo dňa 19.2.2014 vyžiadal doplnenie dokumentácie a informácií ohľadne stanovenia predpokladanej hodnoty zákazky, žiadostí záujemcov o súťažné podklady a postupu kontrolovaného v procese verejného obstarávania súvisiaceho s redakčnou opravou v predmetnom verejnom obstarávaní. Žalobca doručil svoje stanovisko elektronicky dňa 10.3.2014 a písomne 12.3.2014 spolu so všetkými prílohami. Žalovaný po troch mesiacoch znova požiadal žalobcu listom X. doručeným žalobcovi 10.6.2014 o doručenie chýbajúcej dokumentácie a poskytnutie informácií, na čo žalobca doručil žalovanému list-doplnenie dokumentácie ku kontrole zo dňa 11.4.2014. Žalobcovi bol dňa 28.10.2014 doručený protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 13644-7000/2013-OK/6 zo dňa 22.10.2014, voči ktorému žalobca podal vyjadrenie k protokolu zo dňa 6.11.2014. Dňa 20.1.2015 bol protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní prerokovaný medzi žalobcom a žalovaným, o čom bola vyhotovená zápisnica č. 13644/7000/2013-OK/10. Tým bol proces kontroly ukončený.

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v občianskom súdnom poriadku, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle OSP Kontrola postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy podľa § 146 až 146d zákona o verejnom obstarávaní účinného v čase vydania protokolu predstavuje jednu z dohľadových kompetencií žalovaného, ale zároveň odlišný dohľadový postup žalovaného ako konanie o námietkach, resp. správne konanie o uložení pokuty, ktoré majú povahu rozhodovacích procesov vo verejnej správe.

Súd ďalej v súlade s predchádzajúcim rozsudkom NS SR sp. zn. 5Sžf 26/2012 dospel k názoru, že protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože o sebe nepredstavujú zásah do práva právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu a iba ich časť obsahujúca uloženie povinnosti, alebo sankcie je nutné s ohľadom na ich spôsobilosť takéhoto zásahu vylúčiť spod negatívnej enumerácie § 248 OSP

Vzhľadom k tomu, že v prejednávanej veci nedošlo k uloženiu povinnosti alebo sankcie Protokolom o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní č. 13644-7000/2013-OK/6 zo dňa 22.10.2014, rozhodol krajský súd tak, že podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie z dôvodu, že žaloba smerovala proti správne mu aktu, ktorý nie je rozhodnutím podľa § 244 OSP a zároveň tento nie je spôsobilý zasiahnuť do práv a povinností žalobcu, t. j. žaloba smerovala proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP s použitím ustanovenia § 246c OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie vo veci bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal v lehote ustanovenej zákonom odvolanie žalobca z dôvodu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil a odoprel tak žalobcovi možnosť domáhať sa ochrany svojich práv zákonnými prostriedkami. Poukázal na § 244 ods. 3 OSP podľa ktorého rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Protokol vydaný žalovaným je podľa názoru žalobcu individuálnym správne m aktom, ktorý napriek skutočnosti, že neukladá konkrétne povinnosti a sankcie žalobcovi, je rozhodnutím správneho orgánu, ktoré konštatuje porušenie zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní zo strany žalobcu, čím je spôsobilé zasiahnuť do práv a povinností žalobcu a bezprostredne ohrozuje právom chránené záujmy žalobcu ako účastníka správneho konania. Vzhľadom na uvedené nie je možné akceptovať právne závery prvostupňového súdu a preto navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

Vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaný s dôvodmi a argumentáciou žalobcu nesúhlasil a navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne a právne správne potvrdil. Uviedol, že

skutočnosť, že protokol o výsledku kontroly nepodlieha súdnemu prieskumu si osvojila aj súdna prax. Upriamil pritom pozornosť na rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžf/26/2012 zo dňa 29.11.2012, v ktorom sa konštatuje, že „Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že zatiaľ čo protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako také nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože osebe nepredstavujú zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu, ich časť obsahujúca uloženie povinnosti alebo sankcie je nutne s ohľadom na ich spôsobilosť takéhoto zásahu, vylúčená spod negatívnej enumerácie § 248 OSP“. Uvedeným rozsudkom NS SR potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného o výsledku kontroly zapísané v zápisnici o prerokovaní protokolu o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní ako aj samotný protokol o výsledku dodržiavania zákona potom, čo jeho predchádzajúce rozhodnutie vo veci NS SR zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Dôvodom bola skutočnosť, že vyššie uvedená zápisnica o prerokovaní protokolu obsahovala uloženie povinnosti kontrolovanému podľa § 13 ods. 6 zákona č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe. Podľa zákona o verejnom obstarávaní s účinnosťou od 1.1.2010 na rozdiel o úpravy výkonu kontroly podľa zákona o verejnom obstarávaní účinného do 31.12.2009 sa už neukladajú žalovanému kontrolovanému subjektu povinnosti tak, ako tomu bolo podľa § 13 ods. 6 zákona o kontrole v štátnej správe. Svoje tvrdenia žalovaný oprel aj o uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5S/204/2013, kde je uvedené, „Konajúci súd je toho názoru, že protokol a zápisnica o prerokovaní protokolu ako taký nepodliehajú súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, pretože o sebe nepredstavujú zásah do práva, právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Prieskumu by podliehala tá časť obsahujúca uloženie povinnosti alebo sankcie a takáto časť by bola vylúčená spod negatívnej enumerácie § 248 OSP. Súd má za to, že výsledné materiály z vykonanej kontroly a postup pri ich vypracovaní nepodliehajú súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v občianskom súdnom poriadku, keďže nie sú rozhodnutím správneho orgánu v zmysle OSP“.

Podľa žalovaného je na základe uvedeného jednoznačné, že napadnutý protokol o výsledku kontroly nie je individuálnym správnym aktom a nepodlieha súdnemu prieskumu podľa 5. časti OSP.

Žalovaný za účelom analógie zákona a poukázania na účel kontrolnej činnosti považoval za potrebné poukázať aj na Nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 238/06 zo 16.12.2008, podľa ktorého „protokol o daňovej kontrole nemožno považovať za rozhodnutie, pretože sa ním daňovému subjektu neukladajú práva a povinnosti, ale je iba podkladom pre prípadné vydanie platobného výmeru“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 OSP, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len SSP), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti I. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V prejednávanej veci bolo potrebné zaujať právny názor k otázke, či žalobcom napadnutý protokol o výsledku kontroly č. 13644-7000/2013-OK/6 z 22. októbra 2014 je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné

právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia, preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne (§ 219 ods. 2 OSP).

Krajský súd vyčerpávajúco odôvodnil svoje právne stanovisko, že žalobou napadnutý protokol nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom reagoval na všetky relevantné námietky žalobcu.

Základným kritériom pre vyhodnotenie spôsobilosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu byť predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie alebo postup správneho orgánu zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ním práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 146 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrolou sa zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami tohto zákona. Pri výkone kontroly úrad sleduje aj plnenie nariadení uložených rozhodnutiami úradu. Kontrola sa začína v deň doručenia oznámenia o jej začatí kontrolovanému.

Podľa § 146 ods. 4 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrolu vykonávajú zamestnanci úradu na základe písomného poverenia predsedu úradu (ďalej len „zamestnanec úradu“). Úrad pri výkone kontroly postupuje podľa § 146a až 146d a ustanovenie osobitného predpisu o kontrole v štátnej správe 23aa) sa nepoužijú.

(Poznámka súdu: Poznámka 23aa) zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov).

Podľa § 146d ods. 1 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, o výsledku vykonanej kontroly, ktorou boli zistené nedostatky, vypracujú zamestnanci úradu do 90 dní odo dňa začatia kontroly protokol, ktorý obsahuje najmä

- a) identifikačné údaje kontrolovaného,
- b) meno, priezvisko, číslo služobného preukazu zamestnancov úradu, ktorí kontrolu vykonali,
- c) čas vykonania kontroly,
- d) predmet kontroly,
- e) kontrolované obdobie,
- f) preukázané kontrolné zistenia,
- g) označenie ustanovení zákona, ktoré boli porušené,
- h) údaj, či zistené porušenie zákona malo, mohlo mať alebo nemalo vplyv na výsledok verejného obstarávania,
- i) dátum vypracovania protokolu,
- j) podpisy zamestnancov úradu,
- k) podpis vedúceho kontrolovaného.

Podľa § 146d ods. 3 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, o prerokovaní protokolu vypracujú zamestnanci úradu zápisnicu, ktorá musí obsahovať dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného s protokolom, dátum prerokovania protokolu, mená a priezviská osôb prítomných na prerokovaní a ich podpisy.

Podľa § 146d ods. 5 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, kontrola je skončená prerokovaním protokolu. Protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa vedúci kontrolovaného bezdôvodne

nedostaví na prerokovanie protokolu alebo odmietne podpísať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Tieto skutočnosti zamestnanci úradu uvedú v zápisnici o prerokovaní protokolu. Kontrola, z ktorej sa vypracúva záznam, je skončená jeho podpísaním zamestnancami úradu a vedúcim kontrolovaného a odovzdaním vedúcemu kontrolovaného.

Podľa § 153 ods. 1 ZVO v znení účinnom v čase výkonu kontroly, všeobecný predpis o správnom konaní 27) sa nevzťahuje na konania podľa tohto zákona, okrem konania podľa § 116 ods. 9 a 11, § 123 ods. 2, § 125 ods. 2, § 130, § 132 ods. 3, § 134 ods. 2, § 146d a § 149.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za potrebné v danej veci uviesť, že protokol o vykonanej kontrole v zásade nie je rozhodnutím vydaným v správnom konaní, ale je v prvom rade správou, či záznamom o tom, že bola vykonaná kontrola a aké boli jej zistenia. Nevzťahuje sa na neho, preto požiadavka formálnych náležitostí rozhodnutia podľa správneho poriadku, resp. podľa osobitného predpisu, ale tieto jeho náležitosti sú upravené osobitne (§ 146d ods. 1 a 3 ZVO)

Výsledkom kontroly počas ktorej boli zistené nedostatky, nie je autoritatívne uloženie povinnosti kontrolovanému subjektu žalobcovi, ktorá by mohla znamenať zásah do práv a právom chránených záujmov kontrolovaného subjektu. Najvyšší súd sa stotožňuje so závermi krajského súdu, že žalobou napadnutým protokolom o výsledku kontroly č. 13644-7000/2013-OK/6 z 22. októbra 2014 žalovaný neuložil kontrolovanému subjektu povinnosti a teda kritériá podľa § 244 ods. 3 OSP a § 247 ods. 1 OSP nespĺňa.

Podľa názoru najvyššieho súdu kontrolný proces v zmysle ustanovenia. ZVO o kontrole postupu zadávania zákaziek, ktorým sa zisťuje súlad postupu kontrolovaného s ustanoveniami tohto zákona, ako aj plnenie nariadení uložených rozhodnutiami žalovaného, predstavuje kontrolu dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní a ktorého účelom je obstaranie podkladov potrebných na zistenie, či prípadne porušenie zákona naplnilo skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 149 ZVO, nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a rovnako ani výsledné materiály o vykonaní kontroly vo forme protokolu, ktorým ani len nebolo kontrolovanej osobe nariadené vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré by bolo možné preskúmať podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pretože nepredstavuje priamy zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností kontrolovanej osoby. Protokol žalovaného o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní sa nemôže nijakým spôsobom dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach, nakoľko v ňom absentuje výrok, ktorým by žalovaný správny orgán vyslovil deliktuálnu zodpovednosť žalobcu za správny delikt podľa zákona o verejnom obstarávaní a tiež v ňom absentuje právne vynútiteľný výrok, ktorým by bola žalobcovi zo strany žalovaného správneho orgánu v súvislosti s kontrolnými zisteniami, autoritatívne uložená nejaká povinnosť (sankcia).

Nejedná sa teda o individuálny správny akt, ktorý by mohol byť samostatným predmetom súdneho prieskumu, nakoľko s konečnou platnosťou nezakladá, nemení a ani nezrušuje oprávnenia alebo povinnosti žalobcu, ani ním nemôžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

Za akt spôsobilý zasiahnuť do právnej sféry žalobcu by bolo možné považovať až meritórne (formalizované) rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty za správne delikty podľa § 149 ZVO, ktoré rozhodnutie je možné preskúmať súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Ak by rozhodnutie správneho orgánu o uložení pokuty za správny delikt nadväzovalo na kontrolné zistenia, obsiahnuté v protokole žalovaného o vykonanej kontrole, úlohou konajúceho správneho orgánu by bolo pri posudzovaní deliktuálnej zodpovednosti žalobcu okrem iného vyhodnotiť aj tento protokol, keďže sa jedná o podklad rozhodnutia o uložení pokuty či inej sankcie za porušenie pravidiel a postupov verejného obstarávania v zmysle § 149 ZVO. Rovnako v prípadnom súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie za správny delikt podľa § 149 ZVO by bolo povinnosťou príslušného správneho súdu preskúmať zákonnosť podkladov, o ktoré sa napadnuté rozhodnutie opiera,

ak by bola v žalobe vytýkaná ich nezákonnosť.

Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad čo dozor) a na hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd SR musel vyhodnotiť napadnutý protokol ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a/ OSP podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

Podľa najvyššieho súdu je namieste poznámka, že práve zmena právnej úpravy zákonom č. 503/2009 Z. z., ktorým sa menil a dopĺňal zákon o verejnom obstarávaní s účinnosťou od 1.1.2010 a ktorá vylúčila aplikáciu ustanovenia zákona č. 10/1996 Z. z., z dôvodu nejednotnosti praxe výslovne oddelila kontrolný mechanizmus v zmysle ustanovenia § 146 a nasl. ZVO od sankčného mechanizmu. Pôvodná právna úprava umožňovala žalovanému uložiť povinnosti odstrániť zistené nedostatky v procese verejného obstarávania v súlade s ustanovením § 13 ods. 6 zákona č. 10/1996 Z. z., preto bolo nutné napriek tomu, že protokol o výsledku kontroly a ani zápisnica o prerokovaní protokolu samy o sebe nemali povahu rozhodnutí vydaných v správnom konaní, subsumovať s ohľadom na ich účinky vo vzťahu k právnemu postaveniu kontrolovaného subjektu pod pojem „rozhodnutie správneho orgánu“ (§ 244 ods. 2 a 3 OSP) v rozsahu uloženia povinností v zmysle zákona č. 10/1996 Z. z. Novelizovaná právna úprava, a teda aj právna úprava v čase výkonu kontroly postupu zadávania zákazky po uzavretí zmluvy u žalobcu v prejednávacom prípade špecifikuje procesné úkony žalovaného v zmysle ustanovení § 146 a nasl. ZVO ako výkon dohľadu a konanie o správnom delikte v zmysle § 149 ZVO ako samostatné konanie, v ktorom môže v rámci podkladov k rozhodnutiu o uložení pokuty za správny delikt správny orgán vyhodnocovať aj výsledky z vykonanej kontroly.

Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že krajský súd nepochybil, pokiaľ konanie postupom podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil. Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa s jednotlivými námietkami žalobcu zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom vysporiadal a žalobcom uplatnené námietky v odvolacom konaní neboli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie tohto uznesenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá v správnom súdnictve nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.